

raadet. Ligeledes har man fundet det rigtigt i det hele at henlægge den Virksomhed, som i Udvalgets Forslag var tillagt Ministeriet, til Kirkens Overtilsyn. Med Hensyn til visse Enkeltheder i Forslaget fremsættes følgende yderligere Bemærkninger:

Til Stykke 1.

En Gentagelse af Lov Nr. 543 af 4. Oktober 1919 § 34 kun med enkelte formelle Ændringer. Udtrykket „Honorarer“ er benyttet i Stedet for Ordet „Lønninger“, der formentlig kun bør benyttes om det de egentlige Tjenestemænd tilkommende Vederlag.

Til Stykke 2.

Der er indføjet en Bestemmelse om Vederlaget til de selvstændige Kantorer i Købstæderne, da det hidtil for al Kirkesangertjeneste fastsatte Mindstehonorar af 300 Kr. for Kantorernes Vedkommende ikke vil kunne yde nogen Vejledning ved Honorarets Fastsættelse.

Til Stykke 3.

Som i Lov af 4. Oktober 1919 § 34.

Til Stykke 4.

Bestemmelsen i Lov af 4. Oktober 1919 § 34, 1ste Stykke, Punkt 3, hvorefter Vederlaget ingen Sinde kan udgøre mere end Vederlaget for Offer og Akcidenser, foreslaas ophævet, da den nævnte Begrænsning er ret vilkaarlig og ikke stemmende med, at man ikke omvendt sikrer Lærerne det fulde Vederlag for Offer og Akcidenser.

Til Stykke 5.

Man har anset det for hensigtsmæssigt at fastsætte et særligt Mindstehonorar for Organisterne i Købstæderne samt at fastsætte særlige Mindstehonorarer for Organisterne for de Tilfælde, hvor Organiststillingen er forbundet med Kirkesanger- eller Kantortjeneste.

Endvidere har man anset det for paakrævet at fastsætte nærmere Regler for Beregningen af Organisternes Vederlag for Medvirken ved Udførelsen af kirkelige Handlinger uden Forbindelse med Gudstjenesten i Overensstemmelse med de for Distriktslærerne i Stykke 4 fastsatte.

Til Stykke 7.

Man har anset det for nødvendigt, at der aabnes Adgang til en Omklassificering af Embederne.

Til Stykke 9.

Af Hensyn til, at Udviklingen kan medføre Trang til, at der ved en Kirke oprettes en selvstændig Kantor- eller Organiststilling, eventuelt en forbundet Kantor- eller Organiststilling, og at der i saa Fald maa skaffes Udvej for, at Lønningsvilkaarene bliver saaledes, at kvalificerede Folk kan ventes som Ansøgere, er der aabnet Adgang for Overtilsynet til at approbere Oprettelsen af saadanne nye selvstændige Kirkebetjentstillinger og disses Indordning i den til Stillingens Omfang og Betydning svarende Honorarklasse.

Til Stykke 12.

Der paahviler enkelte Steder Embederne særlige Byrder som f. Eks. Pension til Formanden eller til dennes Enke.

Til Stykke 14.

En Overgangsbestemmelse, der er udarbejdet paa Grundlag af tilsvarende Bestemmelser i Lov Nr. 661 af 22. December 1919.

Til Stykke 15.

Af Hensyn til de klassificerede Stillingers Uensartethed har man ment det nødvendigt, at der udarbejdes et Regulativ, som nøje fastsætter, hvilke Embedsforretninger der henhører under de i Honorarklasserne indordnede Stillinger.

Til Stykke 16.

Da den Ordning, som dette Lovforslag tilsigter, er et Led i den Løn- og Honorarregulering, som i øvrigt er traadt i Kraft fra 1. Oktober 1919, mener man, at de paagældende Bestemmelser bør træde i Kraft fra samme Dato.

Til § 6.

Ved Gennemførelsen af Lønningsloven paa Færøerne er Ministeriet blevet opmærksomt paa, at forskellige af Lovens Bestemmelser ikke uden videre lader sig anvende paa Færøerne. Hvad saaledes angaar Ligningen til Kirkeskatten, er det ved Lovens Udarbejdelse overset, at den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 i sin Helhed ikke gælder for Færøerne, jfr. Lovens § 37, saaledes at det navnlig vil være ugørligt paa Færøerne at oplyse Størrelsen af det samlede Beløb af de paa Grund af Ophold i Kommunen skattepligtiges virkelige Indkomster.

Ministeriet har derhos fra Amtmanden over Færø Amt modtaget Meddelelse om,